UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Petro chrysologo ep[iscop]o Cap[itulum]. xx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

parentes vigilantes ad vomitum redeunt: ⁊ in abominãdū antiquū ſcelꝰ inuicē coeuntes recidūt. Qđ albanꝰ ſentiēs turbatꝰ ex arboꝛe preceps irruit: ⁊ parētes baculo impatiēs pemit. Facto mane ad heremitã rediit: qui iã omnia per ſpiritū ꝑcognita que cōtingerãt reuelauit. Iuſſu ergo ipſius albanꝰ iterato ſeptēnē peregrinationē aſſumit: qua perfecta ad heremitã rediit. Et dū ſemꝑ peregrinari decreuiſſet: vitam ſuam per heremitã conſcribere fecit. Quã in pyxide locatam: ad collum ſuum alligauit et abiit. Sicq; relicto regno factus anachoꝛita et peregrinus apud ciuitatē maguntiã in nemoꝛe a latronibus paganis inuentus dū ſe xp̄ianum diceret iugulatus eſt: coꝛpus quoq; in flumine iactatum eſt. Quo curſu fluminis ad molendinum delato: dum filia militis cuiuſdã lepꝛoſa ſe in flumine balnearet repente a lepꝛa mundatur. Quod dum admirans deferret in vꝛbe multi lepꝛoſi venientes ⁊ ſe in amnē tingentes mūdabãt. Et mirãtibus cunctis vnde talē aqua virtutē haberet perquirētes coꝛpus martyris inuenerunt: ⁊ reperta pyxide: vitaq; ipſius plecta deo gratias agētes coꝛpus cū honoꝛe ad ciuitatem poꝛtantes venerabiliter condiderunt kalen. decēbꝛis. vbi et q̄eſcit miraculis clarēs.

¶ De ſancto Eligio ep̄o. Cap. xvij.

ELigius nouionēſis ep̄s: vt ait Sigibertus claruit anno ſexto conſtantis: qui ⁊ Cōſtantinus. Hic de ciuitate lemouicen̄. oꝛiūdus patre eutherio: mr̄e terrigia: dū ab annis puerilibus artē aurificū didiciſſet: oīa que lucrabat̄ pauperibꝰ erogabat: et multa miracula operabat̄. Inter q̄ cōtracto cuidam elemoſynã pꝛebens dum ille manū poꝛrigeret ſanus efficit̄. Et dum iam optimus magiſter in arte ſua factus eſſet: ⁊ aurū certo ſub pondere ſibi a rege traditū fuiſſet: vt inde ſibi ſellã fabꝛicaret: ipē ſibi binas ſellas fabꝛicatas ope curioſo regi tradidit: quibꝰ ponderatis in vtraq; auri pōdus quod ſibi dederat repperit: ſicq; miraculoſe aurū duplicatū inuenit. ¶ Deinde factus eſt ep̄s nouioñ. Et dū die quadam hominē ex iuſticia damnatū patibulo: pietate motus depoſitū ſepeliret: cū manibus contractando ſuſcitauit. ¶ Multa coꝛpoꝛa ſanctoꝛū repperit deo ſibi reuelãte: ī ciuitate nouionen̄. coꝛpus ſancti quītini martyris: ⁊ in ſueſionen̄. coꝛpoꝛa martyꝝ Criſpini ⁊ criſpiniani: ⁊ in beluacen̄. coꝛpus ſancti martyris luciani. Defunctus eſt aūt anno vite ſue. lxx. miraculis clarꝰ. Sed dū anno reuoluto coꝛpus eius transferri deberet incoꝛruptū inuentū eſt: ⁊ barba ſibi renata que die ſepulture ſue ſibi fuerat abraſa. Quieuit aūt in dño die kalen. decembꝛis.

¶ De ſancta Natalia vxoꝛe Adriani martyre. Cap. xviij.

NAtalia vxoꝛ olim ſancti Adriani maryris coꝛpoꝛe viri ⁊ alioꝝ martyꝝ cū eo paſſoꝝ cōſtantinopolim trãſlatis: vt in eoꝝ legit̄ paſſiōe. vi. idus ſeptēbꝛis. manū viri ſibi in ſolatiū retinuit: ⁊ nicomedie vbi vir paſſus fuerat remãſit. Quã dū tribunus de volūtate maximiani impatoꝛis pꝛopter eius decoꝛē ⁊ diuitias in ꝯiugiū peteret: aſſentire ſimulauit triduana inducia poſtulata. Et dū deū ꝓ ſui coꝛꝑis caſtitate oꝛaret: admonet̄ ī ſomnis ab vno ex martyribꝰ viri ꝯſociis: vt cōſtãtinopolī fugiat. Que manu adriani ſumpta nauē cū pluribꝰ xp̄ianis aſcēdit: quã tribunꝰ dū inſequit̄: vēto inſurgēte ꝯtrio: ⁊ pluribꝰ ſubmerſis redire cōpellit̄. ¶ Media vō nocte diabolꝰ in ſpecie naute cū naui fantaſtica fugientibus xp̄ianis apparuit: ⁊ ꝙ viã errarēt aſſeruit atq; ad ſiniſtrã pergere docuit. Hoc aūt faciebat vt eos ꝑderet. Mox dū vela verterēt: adrianꝰ cū nauicula natalie apparuit: ⁊ demonē illū fuiſſe reuelauit: eoſq; ꝑcedēs cōſtãtinopolim ſaluos mane ꝑduxit. Quo dum introiiſſent: natalia domū vbi martyꝝ coꝛpa fuabãt intrauit: manū viri iuxta coꝛpus poſuit: ⁊ poſt oꝛonem doꝛmitãs a ſctō martyre inuitata ad celeſtia ꝑ viſum euigilãs reuelata narrauit: ⁊ valefaciēs oībus ſpm̄ emiſit. kalen. decēbꝛis. Cuiꝰ coꝛpꝰ a comitibus iuxta alioꝝ coꝛpoꝛa ſepultum eſt.

¶ De ſctã Bibiana v̾gine ⁊ martyre. Cap. xix.

BIbiana virgo ſub iuliano apoſtata paſſa eſt rome. Cuius pr̄ flauianus xp̄ianus fuit: habēs cōiugē ⁊ filias xp̄ianas. Qui accuſatꝰ apud iulianū impatoꝛē: ꝙ martyres plurimos ſepeliſſet: ab eodē in exilio dãnatꝰ in pace q̄euit. Poſt cuiꝰ obitū iulianꝰ matrē bibiane ⁊ filias compꝛehēſas tradidit fauſto ꝑſidi: vt eas ad ſacrificãdū cōpelleret: a quibꝰ ille ꝯuerſus ⁊ ab impatoꝛe martyrizatꝰ atq; ab eiſdē ſctis ſepultꝰ eſt. Qđ iulianꝰ cōperiēs matrē ⁊ filias ꝑq̄rebat. Sꝫ poſt dies modicos Bibiane mr̄ darfoſa ⁊ germana latētes in xp̄o q̄euerūt. Bibiana vō a iuliano repta ⁊ tēta: dum idolis ſacrificare nollet plumbatis diutiſſime verberat̄: ⁊ ſupueniēs triduo ꝓpter nimiã cedē emiſſo: ꝑ os ſanguis ꝓfluuio ad dñm ꝑ martyriū perrexit. iiij. noñ. decēbꝛis. Cuiꝰ coꝛpus a iohãne ꝑſbytero poſitū eſt apud palatiū licinianū iuxta coꝛpoꝛa genetricis ⁊ ſoꝛoris.

¶ De ſancto Petro chꝛyſologo ep̄o. Cap. xx.

PEtrꝰ chꝛyſologꝰ archiepiſcopus rauennas de ciuitate imolen̄ oꝛiundus a ſctō coꝛnelio imolen̄ nutritus et doctus atq; in diaconū conſecratus eſt:

vite ſanctitate ⁊ ſapiētia inſigniter pollēs. igi-
tur epiſcopatu rauenne vacante: dum quidem
ciuitatis rauennatis ciuis a clero ⁊ populo ele-
ctus eſſet: ⁊ pro confirmatione habenda mul-
ti nobiles romam ad Sixtum papam tertium
acceſſiſſent: anteꝙ illi ad vrbem peruenirent:
Sixtus papa a beato Petro apoſtolo ⁊ ſancto
apollinare ſibi apparentibus per viſum admo-
netur: vt nullum alium in rauenne archiepiſco-
pum conſecraret: niſi illum quem ipſi in corum
medio eidem oſtendebant. Venientibus ergo
ciuibus ad vrbem ab eiſdem papa per triduum
requiſitus: vt electum ſuū conſecraret omnino
renuit: iuſſa ſibi a ſanctis referens ⁊ oſtēſum
requirens. Cuius dum nomē ignoraret: ſed eū-
dem ex vultu cognoſcendum diceret: per tres
dies inter omnes ſibi aſſiſtentes oſtenſum vi-
dere nequiuit. Poſt triduum autem imolenſis
epiſcopus cum Petro eius dyacono coram pa-
pa comparuit: qui eidem pro electi cōfirmatio-
ne inſtanter ſupplicauit. Sed dum pontifex pe-
trum in medio multorum aſpexit: etiam a lon-
ge eundem mox recognouit: ⁊ ꝙ ille eſſet. qui ſi-
bi oſtenſus fuerat aſſeruit: atqꝫ ipſum cunctis
approbantibus in epiſcopatum conſecrauit.
Qui ſanctus laudabiliter viuens: doctrina: vi-
ta: ⁊ miraculis floruit. Tandem obitu ſuo ſibi
diuina monitione reuelato imolam perrexit: et
iuxta corpus ſancti caſſiani martyris: vbi ⁊ nu-
tritus fuerat: orans ad xpm migrauit: ⁊ iuxta
eundem martyrem ſepultus eſt quarto nonas
decembris. Cuius calix et patena eorum conta-
ctu ſanant a morſu rabidi canis. ¶ Hic multas
homelias ſuper euangeliis: et ſermones ele-
gantes compoſuit: et propter ſermonis ſui ve-
nuſtatem Petrus chryſologus: quod eſt ſermo
aureus: vel aureus ſermocinator cognomen ac-
cepit. ¶ Extat et eius epiſtola contra eutycetē
tempore leonis primi imperatoris conſcripta:
cuius ſententie auctoritate poſtꝙ in cōcilio cal-
cedonenſi lecta eſt: eutyces hereticus damna-
tus eſt.

¶ De ſctis Vero ⁊ ſecuro martyrib⁹. Cap. xxi.

VErus et ſecur⁹ ger-
mani apud aphricam ſub perſe-
cutione vandalica paſſi: glorio-
ſo martyrio coronati ſunt quar-
to nonas decembris: vt in mar-
tyrologio adonis legitur.

¶ De ſancto caſſiano martyre. Cap. xxii.

CAſſianus martyr i
ciuitate tigitana que eſt metro-
polis mauritanie paſſus eſt: qui
exceptoris diu gerens officiū:
tandem celitus inſpiratus exe-
crabile duxit xpianorū neci de-
ſeruire: vn̄ renūciās eidē officio ſub xpiana cō-
feſſione triumphum meruit obtinere martyriū
die tertio non̄. decēbris: vt dicitur in martylo-
gio adonis: cuius corpus in prefata ciuitate tu-
mulatū: inde ꝓceſſu tēporis ad ciuitatē imolē-
ſem trāſlatū eſt: vbi ⁊ qeſcit miraculis clarēs.

¶ De ſanctis Claudio Hilaria ⁊ ſociis mar-
tyribus Cap. xxiii.

CLaudius tribunus
⁊ hilaria vxor eius ⁊ filii eius ia-
ſon ⁊ maurus cum militibus ſe-
ptuagita ſub numeriano impato-
re paſſi ſunt. Nā vt in paſſione chryſanti ⁊ darie
dicer̄: dum ſanct⁹ Chryſant⁹ ab imꝑatore tradi-
tus eſſet tribuno claudio ad torq̄ndū. Vidēs
claudius qualr̄ oīa tormēta ſuperaret: ⁊ qualr̄
deos gentiū apertis rationib⁹ cōfutaret: ⁊ q̄z
fuſtes q̄b⁹ cedebar̄ molles reddebātur: cōuer-
ſus eſt ad dominū cum vxore ⁊ filiis ⁊ ſeptua-
ginta ſuis militib⁹ ſibi cōmiſſis. Quod impera-
tor audiens iuſſit claudiū ligato ad collū ei⁹ ſa-
xo in mari precipitē dari. Milites quoqꝫ ſingil-
latim audiri: ita vt q̄ ſe xpianū confiterer̄ capi-
te cederer̄: qui vō ſe chriſticolam negarer̄: di-
mitterer̄. Prius ergo iaſon ⁊ maurus filii clau-
dii nō interrogati ſe xpianos cōfitentes decol-
lati ſunt. Quos omnes ceteri imitantes infra
horam eodem martyrio coronati ſunt. Quorū
corpora a xpianis in cuniculo vbi decollati fue-
rant condita ſunt noctu non longe ab vrbe via
ſalaria. Filiorum vō corpora hilaria mater in
ſuo ꝑdio ſepeliuit. Et dū ad tumulū oraret: et
pagani ſupuenietes eā occidere vellēt: orandi
ſpacio accepto in cōfeſſione ſpiritū emiſit. Cu-
ius corpus iuxta filiorū cadauera due ei⁹ ancil-
le clādeſtine ſepelierūt. Horū oīm martyꝝ paſ-
ſio recolir̄ die. iii. non̄. decēbris. De q̄b⁹ infra in
paſſiōe chryſanti ⁊ darie. viii. kal̄. nouē. dicer̄.

¶ De ſctō Lucio rege ⁊ cōfeſſore. Cap. xxiiii.

LVcius beatus cōfeſſor
fuit rex britānie baptizat⁹ a timotheo
diſcipulo ſancti pauli. Qui regno con-
poſito ⁊ bene ordinato relictis omnib⁹ ſecula-
ribus pōpis multiſqꝫ ad deū cōuerſis: veniens
per auguſtā in ciuitatē curie multis ad vite ꝑ-
fectionē exēplo ⁊ doctrinis inductis die tertio
decēbris in pace q̄euit: vt dicit frater Bartho.

¶ De ſctā Barbara ꝟgine ⁊ mar. Cap. xxv.

BArbara virgo
paſſa eſt ī ciuita-
te nicomedie tē-
pore maximiani
imperatoris ſub
preſide martiano. Cuius pa-
ter Dioſcorus nomine eius ci-
uitatis nobilis ⁊ paganus: tur-
ri excelſa fabricata filiā pul-